

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 56 ANULU XXI.

Sabiu, in 1224 Iuliu 1873.

Telegrafulu este de done ori pre septemana: Dumineca si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditur'a foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte parti ale Transilvaniei pentru provinciele din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intai'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. 8 Metrop. 1873.

Venerabilu Consistoriu archidiecesanu!

Consistoriulu Metropolitanu romanu de rel. ort. or. in siedinti'a sea din Sabiu 9/21 Iuliu 1873, tienuta sub presiedinti'a Ilustratiiei Sele prea Santitului Episcopu alu Caransebesiului Ioanu Popasu, in absentia celui mai betranu sufraganu au luat cu adenea dorere la cunoscintia vacanti'a Scaunului Metropolitanu alu Metropolei gr. or. romane din Sabiu intemplata prin repansarea marelui si nemuritorului nostru Metropolitu Andreu Br. de Siagon'a, si spre intregirea acestei vacantie resp. spre alegerea noului Metropolitu in intielesulu Statutului nostru organicu, conformandu-se §§-fitoru 156 si 170 din acea lege fundamentala a bisericei nostro au luat urmatoarele dispositiuni resp. decisiuni:

Congresulu nationalu bisericescu electoralu se conchiamu pre 26 Augustu 1873 st. v. la Sabiu, in care di dupa convocarea spiritului santu se va deschide.

a) Acestu congressu se compune din membrii congressului nationalu bisericescu alesu la 1870, intregitu in intielesulu § 155 St. org., de dupa care archidieces'a are sa alega inca 30 de deputati ad hoc adeca 20 mireni si 10 preoti.

b) Totu-de-odata se provoca consist. archidiecesanu a alege deputati si in acele cerouri cari au devenitu vacante.

In privinti'a punerei in lucrare alegeriloru consistoriulu metropolitanu a aflatu de bine a dispune urmatoarele:

1. La 29 Iuliu 1873 st. v. sa se publice alegerea deputatiloru mireni in tote bisericele din archidiecesa.

2. La 5 Augustu a. c. sa se tiena alegerile deputatiloru mireni in tote bisericele archidiecesane.

3. La 12 Augustu sa se tiena scrutiniile asupra alegeriloru intemplete sub conducerea comisariiloru consistoriale de pana acum'a, remanendu a se denumi comisari noi numai unde voru lipsi.

4. La 3 Augustu st. v. sa se faca alegerile deputatiloru preotiesci.

La acestea se adauga, ca cercurile electorali remanu totu acelea, cari au fostu si la alegerile congressuali din 1870.

Alegerile proviedute sub a) si b) se facu de odata.

Ori-ce scrisori provenite din caus'a alegeriloru aci dispuse au a se transpune fara amenare la consistoriulu metropolitanu.

Consistoriulu metropolitanu recerca oficiosu pre venerabilulu consistoriu archidiecesanu, ca acel'a, sa bine-voiesca a dispune in celu mai scurtu tempu tote cele de lipsa pentru sigur'a realizare a mai susu aretatelor alegeri la termenele mentionate, adaugendu, ca venerabilulu consistoriu archidiecesanu se binevoiesca a atrage atentiunea (organelor respective bunului nostru poporu si a dloru comisari consistoriale) asupra formeloru prescise, in St. Org. pentru a caroru neobservare s'aru poté intemplantu nimicirea alegeriloru facute.

Din siedinti'a consistoriului Metropolitanu plenariu.

Sabiu in 10 Iuliu 1873.

Ioanu Popasu m/p.
Presiedintele consistoriului Metropolitanu.

Dr. Ioanu Borci'a m/p.
Notaria prov.

Nr. 8 metrop. 1873.

Venerabilu Consistoriu diecesanu!

Consist. metrop. romanu de rel. ort. or. in siedinti'a sea din Sabiu 9/21 Iuliu 1873, tienuta — in absentia celui mai betranu sufraganu — sub presiedinti'a Ilustratiiei Sele prea Santitului Episcopu alu Caransebesiului Ioanu Popasu, au luat la cunoscintia cu adenea dorere vacanti'a scaunului metropolitanu alu metropolei ort. romane din Sibiu, intemplata prin repansarea marelui si nemuritorului nostru Metropolitu Andreu B. de Siagon'a, si spre intregirea acestei vacantie resp. spre alegerea noului Metropolitu in intielesulu St. Org. — conformandu-se §§-loru; 56 si 170 din acea-si lege fundamentala a bisericei nostre, au luat urmatoarele dispositiuni resp. decisiuni.

Pentru indeplinirea alegerii noului Metropolitu se conchiamu congressulu nationalu bis. electoralu alesu la anulu 1870 si intregitu in intielesulu §-lui 155 din Stat. Org. pre diu'a de 26 Augustu 1873 st. v. la Sabiu in biserica cu chramulu Schimbarei la fatia, in care di dupa convocarea santului Duhu se va si deschide congressulu.

Totu deodata se provoca venerabilulu consistoriu a dispune alegerii noue in tote cerourile devenite vacante.

Spre punerea in lucrare a acestoru alegeri consist. metropolitanu a aflatu de bine a dispune urmatoarele:

1. La 29 Iuliu 1876 st. v. sa se publice alegerea deputatului miranu in tote bisericele cercului vacantu.

2. La 5 Augustu 1873 st. v. sa se tiena alegerea deputatiloru mireni in tote bisericele din cerurile vacante.

3. La 12 Augustu 1873 st. v. sa se tiena scrutiniulu in loculu de pana acum'a alu scrutinari si sub conducerea comisariului cons. de pana acum'a, carele se fie insciintiatu de timpuriu despre acest'a.

4. La 3 Augustu st. v. sa se faca alegerile deputatiloru preotiesci si cerurile devenite vacante.

La acestea se adauga ca cerurile electorali remanu totu acelea cari au fostu si la alegerile congressului din anulu 1870.

Ori-ce scrisori provenite din caus'a alegeriloru aci dispuse suntu a se transpune fara amenare consistoriulu metropolitanu plenariu.

Consistoriulu metropolitanu recerca oficiosu pre venerabilulu consistoriu diecesanu.

Ca acel'a se binevoiesca a dispune in celu mai scurtu tempu tote cele de lipsa pentru sigur'a realizare a mai susu aretatelor alegeri la termenele mentionate, adaugendu, ca venerabilulu consistoriu diecesanu se atraga atentiunea organelor respective asupra formeloru prescise in Stat. Org. pentru a caroru neobservare s'aru poté intemplantu nimicirea alegeriloru facute.

Din siedinti'a consistoriului metropolitanu tienuta in 9/21 Iuliu 1873.

Ioanu Popasu, m/p.
presiedintele consistoriulu metropolitanu.

Dr. Ioanu Borci'a, m/p.
not. prov.

Consistoriulu metropolitanu sub presidiulu Pr. Santiei Sele Episcopului Caransebesiului Ioanu Popasu, dupa cum amdmu, si-a incheiatu alalta-eri siedintiele sele, si eri a verificatu protocolulu din urma.

Resultatulu siedintieloru este convocarea congressului electivu pre 26 Augustu st. v. a. c., escrierea alegeriloru congressuali supletorie in archidiecesa si alegerea comisariului congressuale in person'a Presantiei Sele P. Episcopa alu Aradului Procopiu Ivacicovicu.

Candu aru fi resultatulu acest'a uscatu asiá

dupa cum lu vedemu in sirurile de mai susu, aru fi . . . ce crede cetitorulu ca voimu a dice? reu? caci nu i se raportéza despre desbaterile cele pline de pietatea defunctului Metropolitu, carui numai pigmei usiori de minte i se punu candu inainte, candu alaturea, candu din gratia si inepoi'a lui? Lucru, durere, inse nu e asiá. Desbaterile au luat unu aeru ostilu repositului Metropolitu, ba dlu Babesiu a mersu asiá de departe, incatu a vrutu sa siéda la judecata a cusator'a fatia cu metropolitulu a carui merite suntu recunoscute de tota lumea.

Man merkt die Absicht und man wird verstimmt (se ve deintentionea si omulu 'si perde competulu), dara se vede si isvorolu de unde curge acest'a turburela a carei cavaleru, din nesciintia si necunoscintia de cauza, se pare a deveni totu mai multu si mai multu dlu Babesiu.

In nralu venitoriu vomu reveni asupra acestui obiectu.

Congresulu electivu.

II.

Amu disu ca alegerea 'si are si partea sea esentiale, pentru ca Metropolitulu romaniloru gr. or. din Transilvania si Ungaria este totu odata si Archiepiscopulu transilvanu romanu.

Unu Archiepiscopu séu Episcopu a avulu de candu esista crestinismulu obligaminte forte grele. Asiá, spicuindu catu de fugitivu in s'a scriptura, cetimu in cartea aplului Paulu catre Titu: „Pentru acest'a te-amu lasatu pre tine in Critu, ca cele ce lipsescu sa le indreptezi si sa asiedi prin cetati preoti precum eu ti-amu poruncitu.“ (capu 1, 5.) In versurile urmatore din acel'si capu alu aceleiasi carti catre Titu, se dau indreptari despre acea cum sa fia cei ce se voru asiedi preoti si adeca sa fia: „barbati nepatati, ca nisce economi ai lui Ddiu, omeni cari nu umbla numai dupa placerea loru, nemaniosi, neinjuratori, neiritabili, neagonisitori de dobanda urita.“ Caus'a, pentru carea se cere ca episcopulu sa fia cu priveghiare, ca sa aiba preotii asiediati de densulu, insusiri bune, sa fia „poterici intru a indemná cu invetiatura sanatosá, si pre cei ce graiescu in protiva a-i certá.“ Iera in cartea I catre Timoteiu capu 6, v. 11 si 12 dice: „Iera tu omulu lui Ddiu, fugi de aceste (iubirea de argintu, tentatiuni, curse si pofte multe fara de socotela) si urméza dreptatea, pietatea, credinti'a, caritatea, rabadrea, blandetiele. Lupta-te lupt'a cea buna a credintiei, apuca-te de vieti'a cea vecinica, la carea esti chiamatu, si ai marturis'tu marturisirea cea buna inaintea mai multoru marturii.“ „O Timotee! lucrulu celu incredintiatu tie padiesce-lu, departandu-te de glasurile desierte cele spurcate si de vorbele cele protivnice ale sciintiei celei ce minte numele.“ (I c. Tim. 6, 20).

La I carte catre Timoteu capu 3, se spune deádreptulu ca episcopulu sa fia nepatatu, barbati unei muieri, trezu, intregu la minte, piósu, iubitoriu de straini, invetiatoriu nebetivu; negrabnicu a bate, neagonisitoriu de dobanda urita; ci blandu, nesfadnicu, neiuibitoriu de argintu, cas'a sea binechivernisindu-si, feciorii avendu ascultatori cu tota cucernicia... Nu de curendu botediatu, ca nu umflandu-se in osend'a

*) Judecátiei cu nume mincinosu séu mincinosé (της ψευδωνύμου γνώσεως).

diavolului sa cada. „Pastoriti turm'a lui Chsu cea dintâiu, voi purtandu grigia nu cu sil'a, ci de voia si dupa Ddieu; nu cu agonisele urite, ci cu osardie: nici cá cum a-ti stapani preste, cleruri, ci pilde facendu-ve turmei“, dice apost. Petru I, 5, 2. 3.

Dara câte alte citate nu amu puté aduce din scriptura despre insemnatatea acestei sarcine si pentru carea biseric'a a statoritu dela inceputulu ei cualitátile acelu ce au sa pórté sarcinile. In scrierile lui Clement eppulu Romei aflámu, ca escandu-se in Corintu pre tempulu acel'a niscari neintielegeri intre presbiteri s'a vediatu (Clementu) necessitatu a scrie o epistola cátra Corinteni, in carea la c. 44 se dice: Prevedindu apostolii ca in viitoriu se voru nasce certe pentru conducerea comuneloru au instituitu episcopi (si diaconi) si au dispusu cá dupa mórtea lor sa se asiedie barbati apti in loculu lor.

Episcopii avura dela inceputulu crestini-mului si diu'a de astadi a sustiené unitatea conducerei bisericesci. Acést'a se vede cá unu ce naturalu, cá unu ce ce se intielege de sine.

Ce insemnatate au avutu episcopii in seculii cei dintâiu ai crestinatátiei, se vede si din scrierile lui Ignatiu. Asiá in epist. ad Trall. dice: toti privescu in diaconi o porunca a lui Iisusu Chsu, si pre episcopi cá pre Iisusu Christosu, iéra pre presbiteri cá pre sinedriulu lui Ddieu, séu reuniunea apostoliloru (*σύνδεσμον ἀποστόλων*).

La Ireneu si Tertulianu apostolii nu suntu comparati cu Chsu, dara ii vedemu cá adevérati succesori ai apostoliloru. Ireneu in scrierea sea contra ereticiloru dice: episcopii suntu asiediatu de apostoli in biseric'a si suntu succesorii lor pãna la noi s. c. I. Tertulianu provóca cu vehementia pre eretici sa arete, carea este originea episcopiloru lor! o potu ei deduce dela apostoli, precum se intempla acést'a cu crestinii cei adevérati, carii d. e. aréta ca

FOISIÓRA.

La mormentulu

Escelentiei Sele Présantitului Archiepiscopu si Metropolitu Andreiu Baronu de Siagun'a.

In freta dum fluvij eurent, dum montibus umbrae
Lustrabunt, convexa polus dum sidera pascet,
Semper honos nomenque tuum laudesque manebant.
Virgilius.

Unu gemetu de durere, de-amaru si desperare
Esti'a adi din pieptulu copilei lui Traianu.
Pe arepe de fulgeru strabate 'n departare,
Si-'n ochi produce lacrimi la ori-co pamenténu.

Pre-a museloru câmpia román'a tenerime
Fiindu imprasciata „mentiona“ si-dicea;
Momentulu inse-o 'npinge in négr'a adencime,
Cáci vuetulu dorerei din ce in ce crescea.

Ah mórte! cruda mórte! . . . acum te desfátéza,
Ca-ci astadi din gradin'a sermaniei romanimi
A tale mâni gliacióse, ce lumea maltratédia,
Rapitu a nóstra fala, o-au smulsu din redacini!

Cadiosi barbate mare, cum cade de furtane
Unu pomu târdiu in véra de frupte-'nevoiatu.
Dar' faptele-ti maretie pastrá-voru alu Teu nume
Pan' tempulu si-a oprire alu seu eternu umblatu!

Acum traiesci departe in lume fericiata
Lipsitu de ori-co sgomotu, ce-aflasesi pre pamentu;
Colo sub umbr'a désa, ce tie-ti fu menita
De cându pâtsi cararea, ce duce la mormentu.

In urm'a T'a remase o gente intristata
Plângendu la lacrimi vale, ca o-ai abandonatu.
Biseric'a-ti iubita la culme inaltiatá
In tene adi jelesco pre mirele-si amatu.

Er' musele santile de tene patronate
Rogatu intristarea se-nbraco tempulu loru;

biseric'a Smirnei a avutu dupa apostolulu Ioanu pre episcopulu asiediatu de acest'a, pre Polycarpu.

Insemnatatea unui episcopu o vedemu mai departe din nenumeratele canóne ale bisericiei ecumenice, cari spunu cum trebuie sa fia pre-gatitu individulu carele voiesce sa ia sarcin'a acést'a asupra-'si.

Celu dintâiu canonu apostolescu i da insemnatate dicendu, ca are a se chirotoni de doi séu de trei episcopi. Mai departe can. 80 apost. dispune: Celu ce din viétia pagánésca au venitu si s'a botediatu, séu celu ce din viétia prihanita s'au reintorsu, nu este dreptu sa se faca indata eppu, cáci lucru nedreptu este, cá sa fia acel'a altor'a invetiatoriu, carele nu au fostu ispititu din destulu, afara déca se face acést'a dupa charulu dumnedieescu. Iéra can. 10 dela Sardice'a dice, ca nimenea, fia bogatu, fia invetiatu sa nu se inainteze la demnitate de eppu pãna n'a petrecutu unu tempu indelungatu in fia-care gradu sacerdotale, cáci altcum se vatema invetiatur'a apostolului Pavelu cátra Timot. 5, 22, „mãnilé in graba pre nime-ne sa nu pui“.

Canonulu 17 alu sinod. alu I-II, dice: In tóte ingrigindu-se pentru bun'a orenduieála bisericésca, si acést'a a o otari amu aflatu de necesariu ca nime din mireni séu monachi cu graba sa nu se inaltie la inaltimea episcopiei, ci in gradurile bisericesci, dintâiu esaminatu fiindu, asiá sa primésca chirotoni'a demnítáiei episcopesci. De-si pãna acum unii dintre monachi séu laici asiá aducendu cu sine necessitate numai decátu s'au aflatu demni de onórea eppale, cari au stralucitu cu fapt'a buna si bisericile lor le-au adusu la inaltime; inse aceea, ceea ce arare ori se intempla, nu putemu statui nici decum de legea bisericiei, si de aceea decidemu, cá pre viitoriu nici decum sa nu fia, afara déca acel'a, care are a se chirotoni dupa canonu, au trecutu prin gradurile sacerdotali, implinindu in fia-care gradu tempulu legiuitu.

Si din fatal'a óra stan tóte 'ngenunchiate,
Plângându cum plãngu copii la capulu mamei loru.

A T'a voce potentá se misice e in stare;
Deci róga cu-nétre pre-a lumei imperatu
Cá sa ne inzestré die iér' cu unu spiritu mane,
Ce barc'a ni-a scuti-o de valulu spumegatu!

Protectoru fusi in lumea acést'a volburósa
La totu celu-ce odata vertutea si-a alesu;
Prestéza onórea ast'a si din culmea pompósa
Natiunei Tale-iubite, ce tende la progresu!

Cá-'n dile departate cu mrlta pietata
Pre Ten' te-óru venerare nepóti de stranepóti;
Si fiiloru voru dice ce spuna mai departe,
C' Andreiu Barónu Siagun'a lucrát'e pentru toti!!
Graz Iuliu 1873.

Teodoru Ceotea,
st. philos.

Cuventare.

Compusa si rostita de abiturientele George Baiulescu cu ocaziunea impartirii premiiloru la gimnasiulu rom. gr. or. din Brasiovu.

Onorabila adunare si iubitoru colegi! Viétia omenésca este o caletoria pre o câmpia intinsa; iéra caletori suntému noi moritorii. Mii si mii de drumuri duc la loculu destinatu si tóte acestea de-a drépt'a si de-a stâng'a suntu preperate cu locuri de odichna si de adepostire pentru cá se primésca pre caletoriu. Ostenitu de drumu 'si indrépta fiescé-care muritoriu pasii sei cátra unu astfelu de locu. — Unulu dupa o surta repausare, indata ce s'a recreatu, pléca, cá se nu remãna indereptulu consotiloru sei. Altulu pré multiemitu cu loculu unde a ajunsu si incãntatu de frumsetiele acestu'a, doresce sa petróca mai indelangu aci in multiemire si fericare, dara nu-i este posibilu; cu dorere trebuie sa se desparta de totu ce-i este placutu si iubitu si sa plece mãhnitu pentru cá se ajunga pre consotii sei de drumu.

Intr'o crisa tocmai astfelu de neplacuta se afla maturisantiu anulul acestu'a, cáci intocmai cá si

Canonu 12 alu sinod. VI ecum. pentru cá sa póta ingrigi de turma, opresce definitiv eppiloru casatori'a séu vieluiera in casatoria.—

Insemnatatea Archiepiscopului nostru o o mai putemu aflá in istori'a nóstra natinnale cu folósele si daunele cari se deriva dela archieppi buni si dela archieppi rei séu slabi.

„Vechi'a metropolia“ este o oglinda curata a trecutulu pãna in momentele de fatia despre archiepiscopii nostri si despre faptele si rezultatele fapteloru lor, incãtu nu mai avemu lipsa a adauge nimic'a dela noi.

Dreptu aceea fatia cu cele citate si cu multe alte locuri asemenea celor citate ce va avé sa faca congresulu electivu, acum cându are sa aléga pre metropolitulu romãniloru din Ungari'a si Transilvani'a si pre archiepiscopulu Transilvaniei?

De siguru ca voru cautá cá barbatulu pre care lu voru pune pre scaunulu metropolitanu respective pre celu archiepiscopescu sa aiba insusirile indigitate de apostoli si canóne, sa fia adevératu succesoru alu apostoliloru si sa scia sustiené legatur'a séu reuniunea bisericiei.

Conscientiósitatea si amu puté dice scrupulositatea cu carea tratéza apostolii si sínódele si totu asiá si scrierile singurateciloru parinti bisericesci insemnatatea episcopale este de ajunsu, de a provóca o fundata si seriósa cugetare a celor respectivi pre cine voru sa aiba de chivernisitoriu alu bisericiei.

Cá romãni gr. or. in provinci'a metropolitana restaurata abiá de vre-o câti-va ani nu avemu de a luá in consideratiune numai insusirile ce se receru dela unu Episcopu séu dela unu Archieppu, nu avemu sa considerãmu numai ca acelu episcopu si archieppu are sa conduca archidiece'sa din metropoli'a restaurata, ci trebuie, cá romãni gr. orientali ai acestei provincie metropolitane restaurate sa mai cugetãmu si la jun'a organizatiune a bisericiei nóstre facuta in intielesulu institutiuniloru ei primitive si tre-

elu de mãhniti trebuie sa ne despartimu de acei'a, cari ne suntu mai iubiti, trebuie se parasimu ceea ce ne-a fostu si ne este mai scumpu. Trebuie se parasimu pre acei'a, cáror'a le datorãmu pusetiunea nóstra din presinte, sa ne despartimu de profesorii nostri, dela carii ne-amu cáscigatu cultura si moralitatea, suntemu siliti sa ne despartimu de institutulu in care ne-amu pusu has'a la dezvoltarea nóstra spirituala, de institutulu care ne-a laptat la peptulu seu cu laptele adevéruriloru eterne! Noi suntemu siliti a trece de aci inainte intr'altu stadiu alu dezvoltãrei si perfectiunii nóstre spirituale.

Fia-mi daru iertatu onorata adunare a arétá cu acést'a ocaziune solemná in putine cuvinte: ce sperantie nutrimu noi fatia cu acestu institutu nationalu de educatiune si invetiamentu pentru influentia binefacátorece a avut-o asupra-ne in decursulu studiiloru nostre gimnasialesi de cesimtieminte mari e patrúnsa inim'a nóstra in ultimele momente ale despartirii nóstre cu trupulu de acestu institutu.

„Omulu asiá precum iese din mân'a cea plastica a naturei, mai ca nu este nimic'a, decátu facultate, dice Wieland. „Elu trebuie sa se desvólte insusi, sa se perfectione die insusi sa-'si dea elu insusi politura din urma carea varsa asupra-i lustru si gratia, — scurtu, omulu asiá dicendu trebuie sa fia unu alu doilea creatoriu.“

Precum instrumentulu celu mai escelentu nu produce efectulu asceptatu déca córdelu lui nu voru fi astfelu atinse, cá sa produca tonurile cele mai ascunse si mai delicate, astfelu nici omulu dotatu cu cele mai nobile si mai bogate facultati nu póte produce ce-va demnu de aceste facultati eminente; nu póte merge pre drumulu adevératu pre care póte ajunge la gradulu celu mai inaltu de perfectiune, déca facultátile lui nu se voru cultivá si desvólta armonice, déca nu li se va dá o direc-

buie sa cugetăm mai departe, ca, cá ori-ce institutiune noua are inimi interni si esteri, cari aru dori ca ea adeca organizatiunea acés'a sa nu prinda radacini, ci deodata séu treptatu sa venim la absolutismulu si póte nepotismulu urgisitu ori si unde a fostu elu vre-odata, si se incubéza, trebuie sa cugetăm mai cu séma ca inimici esteri voru cautá cá autonomi'a cea frumoasa a bisericei nóstre sa devina iera o dependintia a altoru dependintie, séu mai popularu disu, cód'a códeloru si pre urma prad'a strainiloru. Dara trebuie sa le cugetăm tóte aceste, pentru cá sa ne convingemu mai multu si mai multu ca avem datorintia seriósa sa ne gandim si congresulu sa se gándesca pre cine ne va alege de archipastoriu.

Tocmai impregiurarea cea delicata, in carea se afla jun'a reorganizatiune a metropoliei nóstre ne îndemna cá pre lángá cele citate cu privire la insusirile Archieppului nostru viitoriu, sa credemu ca nu va fi de prisosu a aminti odata si de insusirea ce o tratéza S. Ioanu Gura de auru in tractatulu seu despre preotia (cap. 9.), unde dice, ca preotulu sa nu aiba pofta de demnitate, séu sa nu se ambitioneze cá cu ori-ce pretiu sa ajunga la demnitate. Ceea ce se dice de preotu se póte dice si de eppu si de ori-ce crestinu. Noi sperám, ca ómeni de acei'a carii numai din ambitiune desiérta voru aspirá la scaunulu nostru archiepiscopale nu suntu si nu voru fi. Purcediendu inse dela cea macsima populara, dara drépta, ca „grigi'a buna incungiura primejdi'a rea“, atragemu atentiunea celoru ce se cuvine si in partea acés'a, pentru cá simtiendu-se acum séu mai tárdiu ce-va de felulu acest'a, sa se intempine, ba sa se previna reulu. Pentru ca reulu póte fi mare din unu atare casu. Eata ce dice S. Ioanu Gura de auru: „De se va purtá (elu) cum-va cu patima spre demnitatea acés'a (careá vrea sa o ajunga), va aprinde, dupa ce au ajunsu la ea si mai infocatu flacar'a,

tiune acomodata. — Acés'a este inse in stare se-o faca numai educatiunea in strinsa legatura cu instructiunea.

O educatiune buna radica pre omu preste cele-lalte creature, sadesce in muritoriu inca in etate frageda moralitatea si religiositatea. Iera ceea ce nu póte indepliní educatiunea, parintii trupesoi, acea indeplinesce instructiunea adaca invetiatori parintii sufletesci. Acestia strabatu inlauntrulu spiritului, 'lu scrutéza, ii estindu cerculu conosciintelor si alu ideiloru si nisuescu a-i indigitá calea virtutiei si a adeverului impreuna cu parintii lucrédia ei la desvoltarea unei vointie tari si resolute la formarea caracterului unui jone, din care sa se desvólte unu barbatu cu principii stabile, unu barbatu cu unu caracteru firmu si solidu.

O astfelu de influentia binefacátore a avutu intr'unu gradu fórté mare si asupr'a nóstra acestu focalariu, acestu templu sacru din ale cárui'a divine doctrine si consiliuri resare unu faru conducatoriu pre marea cea furtunosá a vietiei. Inimile nóstre suntu cuprinse de simtieminte de recunoscintia. Dara óre cum sa ne aretám noi recunoscintia nóstra? Nu potemu intr'altu chipu decátu depunendu inaintea acestei adunári stralacite devotamentele sincere, cumca la ori si ce ocaziune si la ori si ce locu ne vomu sili a folosi tesaurulu primitu dela acestu institutu in modulu celu mai cuvenitu. In totu modulu vomu nisui a ne folosi de doctrinele cáscigate aci, vomu nisui a li rénumele institutului, ori si ce regiuni ne va primi si ori si ce carieri vomu imbracisiá.

Aceste suntu apromissionile nóstre sincere si leale, si speranti'a dulce ce o nutrimu in peptulu nostru pentru infflorirea acestui institutu.

Iera simtiementulu, de care e cuprinsa inim'a fia-cárui'a dintre noi, care in momentul presentu ne despartim, este unu simtiementu de multiamita cátra toti barbatii, carii si-au cástigatu merite pentru acestu institutu nationalu, carii cu abnegatiune propria l'a protegiatu si l'a sustienutu.

Fia-mi permisu, onorata adunare, a exprima in

si dupa ce au apucat'o cu forti'a, se va supune, cá sa o aiba cu sigurantia in proprietate, la mii de rele, fia cá sa lingusiesca, séu sa-i placa ce-va nenobilu si nedemnu, séu sa faca spese mari de bani.“

Dara in fine noi mai trebuie sa cugetám, ca in jun'a nóstra organizatiune este impletita si afacerea posteritátiéi nóstre cea mai scumpa si cea mai delicata, scól'a. Vomu trebui sa ne cugetám, si cu noi congresulu la cultivarea acestui ramu plapandu si amenintiatu astadi de multe si varie fortune. De aceea ne vomu gándi, si se va gándi congresulu cu noi, ca de unde sa luám pre unu urmasiu demnu alu acelu ce a datu peptu cu unu ministru absolutisticu si ultramontanu din tempulu cându absolutismulu si concordatulu erá in flórea puterei lor, spre a aperá scólele nóstre de perdere totale, de unde sa luám pre unu demnu urmasiu alu acelu ce pre cându putien'a prevedere si infumurat'a nesciintia a unoru corifei din acea parte a „inteligintiei“, carea se inchina in tóta diu'a la alti idoli, despretiuiá, persiflá si prigonea procedur'a cea intielépta si in adeveru nationala a repausatului Metropolitu, ié-rasi intru aperarea scóloru nóstre de periculi, apará scólele cu bratiu puternicu sub scutul bisericei.

Congresulu asiá dara sa-si aduca aminte ca nu are numai de a alege metropolitu, dara are si de a dá Archidiecesei unu archiepiscopu. Congresulu are sa cugete, care este missiunea unui Archieppu séu Eppu in archidieceasa séu dieces'a sea, si avendu inaintea ochiloru invetiaturile si asiediamintele bisericei, sa fia in frica lui Ddieu conscientiosu si se aléga. — Noi mai multu nu pretendemu.

Pusetiunea bisericei fatia cu statulu.

(Muntii apuseni.)

Voindu a aflá nescine sorgintea ingerintelor, cari au de urmare decadintia unei natiuni si a omenimeii preste totu de pre nivoulu culturai atátu

numele colegiloru mei simtiemintele de recunoscintia, de devotamentu si de pietate fatia cu toti cari sustieiu si spriginescu acestu pafnasu sublimu.

Esprimandu cu solemnitate si pietate fiésca prea demnului parinte pentru acestu institutu Présántitului Archieppu si Metropolitu Andreiu Baronu de Sigauna, pre care nepregetátoreá mórte ni l'a rapitu prea de tempuriu din midiloculu nostru unu: „fia-i tierán'a usióra si memori'a eterna“, me reintorc cu respectu cátra prea on. comisariu contistoriale, cátra presentii institutori, cátra venerabilulu cleru brasiovénu, cátra onoratii efori ai scólei si ai bisericei, in genere cátra toti binefacatorii si spriginitorii acrstoru scóle nationale si esprimu ca ceriulu sa le daniesca tária si putere, spre a putea conduce junimea romána pre calea progresului, a binelui si a moralitátiéi, cá ceriulu sa-i apere de totu reulu, cá sa ajunga la adenci betránétie, pentru cá sa-si védia fructele osteneleloru lor.

Me intorc in specialu cu respectu cátra dnii institutori si i asigurú in numele colegiloru mei, cumca preceptele, ce ni le-a inspiratu le vomu folosi dupa dorintia d-loru, ca intocmai cá cátra nisce binefacatori mari, carii au sadltu in inimile nóstre idei nobile, care ne voru servi totu-déun'a de basa si de indreptariu pentru viitorulu nostru le vomu pastrá in interiorulu nostru o recunoscintia via.

Me intorc in fine si cátra voi fratiloru colegi, cu cari amu petrecutu unu siru de ani si luptelorú nóstre pre intrecute in palestr'a acés'a, si cu cari póte numai voi veni nici odata in legatura atátu de strinsa si esclamandu-ve unu remasu bunu, iau permissionna a mai adaogá si acestea.

Se fimu, fratiloru colegi, activi, sa ne deprindemu cu totulu la lucrú, cáci „activitatea este legea vietiei; sudórea fruntei este sacra apa a hotediulu moralu alu omului, prin care elu se face o fiintia superióra nobila, capabila de ori si ce sacrificii, si demnu de a fi numitu domnitorulu suveranu alu pamentului.“ Si apoi scim ca „nil sine magno vita

*) Dr. Iuliu Barasch.

acelei científice cátu acelei morale si urmarindu procesulu desvoltárei lor, vedemu, ca inaintea, progresulu, vointia spre a deveni incátu se póte la o perfectiune, au aternatu si dela natur'a institutiuniloru prin care unulu séu altu poporu au trecut.

Institutiunile legislatóre a unui Lycorgu au prefacutu in vechime poporulu din Spart'a intr'unu poporu resboiosu feritu de totu lucrulu si desfránarea, (pána la unu tempu. R.) iera Atenienii pediuendu creatiunile legiste a unui Solone devenira cu tempulu prin cultur'a loru científico-morale la periodulu celu de aur; asemenea au prefacutu institutiunile crestianismului intregu globulu terestru, radicându pre ómenii crescuti prin atari institutiuni la gradulu culturai in care se afla astadi, — carea inse prin patimile ómeniloru au devenitu a fi unu ce fórté relativu.

Abstragendu dela tóte acestea si indreptándu-ne privirea numai la patri'a nóstra si la situatiunea ei actuala si indeosebi la poporulu románu, 'lu vedemu a balansá intre libertate cá fetu alu culturai sele si intre sclavia carea cascându-si gor'a rapace 'lu inferiorédia si 'lu amenintia cu ametiela asiá de mare incátu numai licurarea luminei morale pastrate cá unu amanetu alu virtutiei stramosiesci 'lu mai sustiene spre a nu se confundá.

Dóne poteri vedemu a fi active spre a congrigi de fericirea poporului si acestea suntu: biserica si statulu. Ambe acestea institutiuni si au de meta fericire a omenimeii, si de aceea ambe suntu avisate a se spriginí un'a pre alta in desvoltarea lor. Dar' dorere! judecându fára preocupare, la noi le vedemu mai ca amu dice diametralu opuse de unde urmédia ca se afla in lupta un'a cu alta si apoi este sciutu ca lupt'a are sa se termine cu o victoria.

Spre a poté predice „victoria“ trebuie a cunosce si posetiunile strategice ce ocupa acestea dóne poteri. Vedemu d. e. biserica nóstra mantuirea nóstra din tempestátile si vicisitudinile tempiloru feudali reinviata pre bas'a unei constitutiuni liberale, prin stórgintia marelui meteoru apusu de pre orizontele bisericeii dreptu-maritóre crescendu si radicându-se spre unu viitoriu ferice; de alta parte vedemu statulu nisuidu-se a concentrá tóta vietia publica in mánilé sele.

Principiulu si problem'a bisericeii este a ajunge la putintia cá credinciosiloru sei sa le faca possible o vietuire onesta pre pamentu si sa-i dispuna

labore dedit mortalibus*), nimic'a nu se da in vietia muritoriloru fára multa ostenéla si dupa cum dice Sofocle:

*οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάσομεν
λάμπρον ποιῆσθαι μάλλον ἢ τοῖς ὄρασιν.
— μένοις. (Oed. Col. 1158.)*

nu prin cuvinte ne silim noi atátu de multa sa ne glorificám vietia, decátu prin faptele nóstre.

Sa avem o purtare buna, cá lumea sa se póta convinge din conduit'a nóstra, ca studiulu nobilitédia inim'a infrenédia pasiunile si ornédia fruntea cu modestia si pudóre. Si atunci vomu aretá ca la noi nu se potrivece assiom'a: qui proficit in litteris, sed deficit in moribus, non proficit.

Unire si buna intielegere intre noi la faptele bune este a trei'a ceea-ce trebuie sa ne insusim pre lángá cele dóne, adeca, diligentia mare si moralitate. Devotamentulu, onórea, tóte simtiemintele cele mari si nobile suntu pánea si vinulu spiritelorú unite.

Remasu bunu dara si succesu favorabilu scumpuloru colegi, si celu atotu puternicu dee cá dupa unu intervalu óre care sa ne reintálnim ié-rasi cu totii inarmati cu armele blándeii Minerve pre ternalu socialu, pentru cá se luptám impreuna pentru prosperitatea instructiunei si pentru fericirea natiunei si bisericeii nóstre: numai astfelu vomu poté noi recompensá incátu-va binefaceriile primite dela acestu institutu dara cu totii:

Sa prosperedie si se progresedie instructiunea cu pasi gigantici si sa se respándesca din palatulu celoru bogati pána in colibele celoru seraci, cá se devina unu bunu comunu, care de siguru ne va mántui de pericululu, de care suntemu amenintati.

Fia memori'a eterna a fundatoriloru repausati!
Tratésca toti binefacatorii, spriginitorii si inaintatorii acestui institutu!
Infflóresca natiunea!

*) Horatiu. Sat. I, 9. 60.

a fi apti pentru câstigarea celei eterne avându de midilôce ducetorie la scopu, moralitatea si religiositate. —

Statulu care tocmai aru avé detorinta a sprigini biseric'a in acést'a nesquint'a fára nici o conditione, si a lucrá pentru sustinerea unei corelatiuni corecte si cordiale cu atát'a mai vertosu cu cât'a ca ajungerea problemei bisericeii cu adeveratele interese ale statului nu stau in nici un'a colisiune. — vedem statulu staruindu a aduce d. e. la noi la realizarea stipulatiunilor testamentarie ale lui Szechény, servindu-se de o purcedere in orm'a cárei in corendu ne vomu tredi ca va reclamá in estasulu seu cá in tierile apartienatôre de corón'a st. Stefanu numai acel'a are dreptu la esistintia, care se va conformá proiectului de magiarisare, practisatu cu ostentatiune — dara fára nici unu succesu! — dela datarea inaugurárei sistemului dualistic.*)

Spre comprobare la cele premise ne potu servi chiaru inaltele dispusetiuni ministeriale emanate in tempulu din urma spre a dovedi si aretá ingrigirea cea mare ce o are intru a contribui la fericirea popóreloru ce au sórtea nu pré de invidiatu, de a aperá si sacrificá avere si chiaru si viétia pentru sustinerea integritátei statului, cari ingrigiri se incoronédia cu urmatórele:

Art. de lege XXXVIII din ann 1868. in § 11. dice: „Confesiunile in tóte comunitáti, unde locnescu credinciosii lor, potu infiintá institute pentru instructiunea populare, din propriele poteri, si pentru sustinerea asfelu de institute poté luá in pretensiune si concursulu credinciosiloru loru in modulu si proportiunea determinánda de reprezentantii acestor'a dopa datin'a de pâna acum'a, potu alege pre invetiatori etc.“

Mai tóte comunitáti din muntii apuseni, cari tóte se tienu de comitatulu Albei inferiôre, basate pre acést'a lege in comitetele desbatendu caus'a instructiunii au aflatu cu cale dopa datin'a si usulu de pâna a acum'a cá in preliminarulu comunale sa se primésca si salarijele invetiatoriloru din acelu motivu, cáci la acést'a misiune sacra se potu devotá numai atunci individi calificati, déca subsistintia le va fi asigurata si nu voru fi espusi eventualitátei si bunei placeri a preceptorului incredintiatu cu scóterea salariulu invetiatorescu, dara ce sa vedi! Inaintându-se acést'a decisiuni a comitetelor comunale la comitetulu comitatensu spre aprobare; fára respectu la legea sanctionata, precum si la momentuositatea ce invólve acést'a cestiune cu privirea la fericirea poporului si chiaru si a statului, acelea decisiuni fára nici unu temei s'au stersu si reieptatu**); deci in fati'a unei atare situatiuni nu potemu decátu a ne revocá in memoria unele ordinatiuni cátra dicasterii ale regimului absolutistic — care in multe privintie erá mai bunu pentru poporu — prin cari li se impunea cá se fia mai activi la scóterea de contributiuni si numai unde acestea se persistu sa se silésca poporulu si la contribuire banala si pentru caus'a instructiunii si asiá nu ne remáne decátu a strigá o tempora o mores.***)

Contra acestei impugnári a legi si a drep-

*) Ne pare reu ca nu potemu consimti aici nici decum cu dlu autoru alu articolului. Referintia cea nóua intre statulu si biseric'a, despre carea, nota bene, in Ungari'a pâna acum numai se vorbesce, nu este nici decum productulu lui Szechényi. Se cautámu in Itali'a, in Germani'a etc. sa vedemu ce se intempla acolo si ne vomu convinge ca directiunea, acést'a nóua este unu ce nascutu afara de teritoriulu corónai S. Stefanu. Alte aru trebui se fia dorerile nóstre in fati'a cestiunii atinse in articulu, dara nu tocmai impregiurarea, carea cátu ne privésce pre noi, e destulu de bine regulata prin art. IX din 1868, pre care este basatu statutulu nostru organicu. R.

**) Unu comitetu comitatensu inca nu e nici statulu, nici regimulu si asiá déca comunele respective se au vedutu nedreptáti de unu comitetu comitatensu potéu gasi carári de a-si esoperá dreptulu denegatu. De alta parte legea trebue intielésa bine, ea indrepta pre confessiuni la propriele lor poteri. Omenii nostri cari sciu ca se plánga asupr'a legiloru trebuiá din vreme sa esopereze din alodiuri ajutórie de cari se póta dispune liberu organele juridictionali bisericesci scolari, dara nu sa se arete cu neincredere cátra aceste si sa le dea numai cá de pomana câte unu ajutoriu. Sassi astfelu au facutu. R.

***) Absolutismulu poftitu este unu testimoniu de nematuritate politica pentru cine lu poftesce. Óre déca ne amu imaginá ca constituționalismulu de fatia e absolutisticu aru fi indata mai bine de noi? In absolutismu este cetatiunulu legatu de nu se póte miscá, acum déca nu voimu noi sa ne miscámu, cine e de vina?

tului celu prelinde ala avé unu poporu intr'unu statulu constitutionalu in genere s'au fostu facutu propunerea cá sa se faca o remonstrare la locurile mai inalte; dara se vede ca presimtiulu de a se face nedreptate poporului ce se timbrédia la tóte ocaziunile unde subversédia interesele de cultura si in specie la románi, iau amagitu pre toti intru a lasá acést'a pentru tempuri mai favorabili?!!*)

O nóua si puternica dovéda despre conceptulu si misiunea ce crede a avé regimulu in ceea ce privesce imbráncirea si trivirea natiunii románe la starea de elotu (?!) si care póte fi criteriulu celu mai marcatu a intentiuniloru acelaia-si, este emisulu ministrului de culte si instructiune din 10 Iuniu a. c. Nr. 257, emanatu cátra consistoriulu gr. or. din Sabiu prin care :

Inaltu acelaia-si i se impune straformarea cártiloru scolastice, cá unele ce contienu idei si doctrine contrarie scopulu de magiarisare (Vorba se fia R.) si anume :

1. Cartea de cetire pentru scótele populare románe de Z. Boiu unde pre paginile 111, 112, 113, 130 si 133 se accentuédia, ca patri'a si proprietatea romániloru este Ardélulu, ca impregiurarea cá románi aflatori compacti in oriente fiindu suditiu a loru patru staturi sa-i indemne la emulare si rivalisare in virtutile stramosiesci si pre láng'a aceea se comite si peccatulu acel'a ca Ardélulu se tractédia cá o provincia autonoma a imperiului austriacu!

2. Elemente de Istori'a patriotica si universala pentru scótele populare de Z. Boiu, pre pagin'a 74, 112, 113, si 114, contienu acelea-si principii, — periculóse statului. —

3. Elemente de Geografia, pentru scóte populare románe gr. or. de Z. Boiu, resp. paginile 111, 113, 116, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 130, 132, 133, 136, 138 si 141, contienu asemenea cuprinsu si anume Ardélulu sa tractédia separatu de Ungari'a si autorele lu imparte cum n'au mai fostu impartitu in portea nordica, ostica, sudica si apuséna si natiunalitatea romána prin doctrine false contra statului magiaru cu deosebire prin tractatulu „O privire asupr'a tienutulu din Hatiegu“ prelucratu de G. Baritu, si afara de acea Banatulu inca lu tractédia cá o provincia de sine statatória afirmánda-se ca majoritatea populatiunii in Ardélulu si Banatu o formédia románii — ceea ce cu aksioma ca in tierile apartienatôre de corón'a Ungariei tóta suflarea e unguresca si ca aerulu care lu respirámu cuprinde ingredientu de viétia din stepelu si pust'a unguresca, vine in contradicere — si se agita mai departe si prin acea ca Ioann Hunyady se espune a fi de origine romána si in fine se amintesce si acea ca principele Michaiu Eroulu aru fi batatutu batai'a románésca pre cardinalulu Andreiu Batoru la Sielimeru la a. 1559, — ceea ce natiunii magyara nu-i suna bine la urechia. — Asiá acestea cárti cuprindeundu nesce principii atátu de false si periculóse!! Pentru in florirea constitutiunii statului magyaru dlu ministru recuira pre Pré Venerabilulu Consistoriu archidiecesanu gr. or. cá pâna la inceputulu anului scolasticu 1873/4 acelea cárti sa se modifice in sensulu constitutiunii patriei, cáci la din contra nu va întârdá a cere interventiunea ministrului de interne pentru de a elimina acestea cárti din scótele románe.

La atát'a nu potemu fi pregatiti, pre láng'a tóte ca suntemu datati cu atari mesuri, — si asiá statulu ne ataca totu ce ne este propriu ba ne ataca chiaru si fortaréti'a in carea natiunea romána si-au deposu cele mai scumpe garantii ale esistintiei sele ne asaltédia scóla prin acést'a automi'a bisericesca.**)

Pre láng'a tóte acestea inse ca obstrude cu fortia a mistificá adevéru, fia siguru cá intr'o scóla unde dirigédia unu invetiatoriu cu consciintia, cu tóte ca in cártile ce se voru retipari nu va fi iertatu a constata ca in Ardélulu si Banatu majoritatea populatiunii o formédia románii totusi acela li-o va spuné densulu si le va istorsi cu entuasi-

*) Dolce farniente! ce bunu mai esti! Eata aci avemu chei'a situatiunii nóstre! R.

**) Si unu ministru póte sa nu fia infalibile, tocma cá si unu autoru de articulu diurnalisticu. Afacerea cu cártile basédia pre o eróre si ea va fi descurcata prin organele cercnente. Sa ne ferimu de a zugraví pre dr. mai negru de cum este. R.

asmu despre faptele eroice ale lui Michaiu. Stefanu, Mircea s. a. si originea descendentiei arpadiane o va aretá in golatatea sea; asiá incátu va scii scolariulu din crud'a tinerétia ca de cine are sa se ferésca, si pre cine are de a imita in viétia.

Unu invetiatoriu.

Comitetulu loteriei pentru terminarea bisericeii románe din Dev'a cu insistencia róga pre toti domni si domnele ce au bine-voitu a se insarciná cu rendarea losuriloru a tramite comitetulu banii, terminulu pentru inapoiatu losuriloru fiindu espiratu dela 1 Iuliu.

Doritorii maai potu avé losuri adresendu-se la la Dn'a Constanti'a de Dunc'a Schiau, Dev'a.

Concursu.

La scóla capitala gr. or. din Saliste protopresbiteratulu tract. Sabiului I. e de a se ocupá unu locu de invetiatorésa pentru fetitie, sub urmatórele conditioni :

1. Léfa anuale e statorita la 250 fl. v. a. pre láng'a acést'a se da quartiru liberu cu 2 incaperi si o colina séu tinda si 3 stángini de lemne de focu.

2. Concurentei sa-i fia possibile a dá fetitielu instructiune din cártile de invetiamentu in limb'a romána si germana si de va puté si in cea magiara.

3. Sa i fia possibile a instrui fetitielu in modu teoreticu si practic in lucruri de mána, in genere si cu respectu la impregiurárele casnice de prin Saliste, si

4. sa póta instrui in gatitulu de bucate; in gradinaritu de legumi si in cele ce atinge purtarea sociale si de buna cuviintia.

Románcele, cari unescu conditionile de susu se voru preferi; asemenea si alte persóne de alta natiunalitate, cari voru documentá prin vre-unu atestatu, ca au mai functionatu cá invetiatorésa la vre-unu institutu de invetiamentu privatu séu publicu, séu voru dovedi ea au absolvatu vre-unu cursu de pedagogia in vre-unu pensionu.

Cele ce voru sa concurga la ocuparea acestui postu sa-si inainteze suplicelu negresitu pâna la 15 Augustu 1873 cal. nou la comitetulu parochialu gr. or. in Saliste, cáci dopa espirarea acestui terminu concurentele nu se voru mai considerá.

Din siedinti'a comitetulu paroch. gr. or.

Saliste, 2 Iuliu 1873.

Comitetulu parochiale in contielegere (1—3) cu par. protopresbiteru respect.

Concursu.

Devenindu unu postu de invetiatoriu la scóla capitala normala gr. or. si confesiunala din opidulu Resinari vacantu se deschide prin acést'a concursu.

Pentru acestu postu este anuatim unu salariu de 350 fl. v. a. 60 fl. v. a. relutu pentru quartiru si lemne.

Concurentii voru avé sa documentedie ca suntu teologi absoluti si versati in cantárele bisericesci, si ca celu putienu au absolvatu gimnasiulu infer.

Absolutii de gimnasiu voru fi preferati.

Concurentii voru avé a-si asterne petitiuniloru bine instruate celu multu pâna in 30 Augustu cal. nou prin vener. scaunu protopopescu la oficiulu comunale alu opidului Resinari.

Resnari 22 Iuliu 1873.

(1—3) Oficiulu comunalu.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clas'a II din Feldiór'a, in Propopiatulu greco-orientalu alu II. alu Brasiovului, statatórie din 1034 suflete, se escrie concursu pâna la 5. Augustu 1873.

Emolumentele suntu :

a) Pre láng'a venitulu stolare se afla portione canonica, si fondu parochialu de 24½ jugere semanatura si fenatiu.

b) In bucate 200 ferdele cucuruзу.

c) Quartiru parochialu liberu.

Doritorii de a ocupá acést'a statiune au a substerne concursele lor subscrisului, instruate in sensulu statutului organicu si a Regulamentului adusu de Sinodulu archidiecesanu din estu ann (a se vedea protocolulu Sinodului archid. 1873) pâna la terminulu susu atinsu.

Brasiovu in 5 Iuliu 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu. Ioanu Petriu protopopu. (2—3)